

Věc C-654/23

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

2. listopadu 2023

Předkládající soud:

Curtea de Apel București (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

20. března 2023

Odvolatelka-žalobkyně:

Inteligo Media SA

Odvolatel-žalovaný: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu
Caracter Personal (ANSPDCP)**Předmět původního řízení**

Odvolání podaná proti občanskoprávnímu rozsudku, kterým bylo částečně vyhověno stížnosti žalobkyně proti protokolu o správním deliktu vyhotovenému žalovaným, na jehož základě byla žalobkyni uložena správní pokuta za porušení některých ustanovení nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Na základě článku 267 SFEU a čl. 19 odst. 3 písm. b) Smlouvy o Evropské unii se žádá o výklad čl. 13 odst. 1 a 2 a čl. 15 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací, čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického

obchodu, na vnitřním trhu, jakož i čl. 6 odst. 1 písm. a) až f), čl. 83 odst. 2 a článku 95 nařízení (EU) 2016/679.

Předběžné otázky

1) V případě, že vydavatel internetových novinářských publikací, které poskytují informace široké veřejnosti, která se na dané odvětví nespécializuje, týkající se legislativních změn zveřejňovaných každý den v Rumunsku, získá e-mailovou adresu uživatele, když si tento uživatel bezplatně vytvoří uživatelský účet, který mu dává možnost: i) bezplatného přístupu k dodatečnému počtu článků z dané publikace; ii) dostávat e-mailem denní informace obsahující souhrn legislativních změn, o nichž pojednávají články v publikaci, a hypertextové odkazy na příslušné články; a iii) za úplaty přistupovat k dalším nebo rozsáhlejšími článkům a analýzám z publikace oproti bezplatně zasílaným denním informacím:

a) je taková e-mailová adresa získána vydavatelem internetových novinových publikací „v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby“ ve smyslu čl. 13 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (dále jen „směrnice 2002/58/ES“)?

b) je zasílání takových informací, jako jsou informace popsané v bodě ii), vydavatelem publikací prováděno „pro účely přímého marketingu svých vlastních obdobných výrobků nebo služeb“ ve smyslu čl. 13 odst. 2 směrnice 2002/58/ES?

2) V případě kladné odpovědi na otázku č. 1 písm. a) a b), které podmínky z podmínek stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. a) až f) nařízení (EU) 2016/679 musí být považovány za použitelné, pokud vydavatel používá e-mailovou adresu uživatele za účelem zasílání takových denních informací, jako jsou informace popsané v otázce č. 1 bodě ii), a to v souladu s požadavky čl. 13 odst. 2 směrnice 2002/58/ES?

3) Musí být čl. 13 odst. 1 a 2 směrnice 2002/58/ES vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která používá pojem „obchodní sdělení“ uvedený v čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (dále jen „směrnice 2000/31/ES“) namísto pojmu „přímý marketing“ uvedeného ve směrnici 2002/58/ES? V případě záporné odpovědi, představují takové informace, jako jsou informace popsané v otázce č. 1 bodě ii), „obchodní sdělení“ ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice 2000/31/ES?

4) V případě záporných odpovědí na otázku č. 1) písm. a) a b):

a) představuje zasílání prostřednictvím e-mailu takových denních informací, jako jsou informace popsané v otázce č. 1 bodě ii) výše, „[použití elektronické

pošty] pro účely přímého marketingu“ ve smyslu čl. 13 odst. 1 směrnice 2002/58/ES?; zejména

b) musí být článek 95 nařízení (EU) 2016/679 ve spojení s čl. 15 odst. 2 směrnice 2002/58/ES vykládán v tom smyslu, že nedodržení podmínek pro získání platného souhlasu uživatele podle čl. 13 odst. 1 směrnice 2002/58/ES bude sankcionováno podle článku 83 nařízení (EU) 2016/679 nebo podle ustanovení vnitrostátního práva obsažených v právním aktu, kterým byla provedena směrnice 2002/58/ES a který obsahuje konkrétní použitelné sankce?

5) Musí být čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 vykládán v tom smyslu, že dozorový úřad, který rozhoduje o uložení správní pokuty a který stanoví její výši v každém jednotlivém případě, je povinen ve správním aktu o uložení pokuty analyzovat a vysvětlit dopad každého z kritérií uvedených v písmenech a) až k) na rozhodnutí o uložení správní pokuty a na rozhodnutí o výši uložené správní pokuty?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění pozdějších změn a doplňků (dále jen „směrnice 2002/58/ES“), body 10, 17, 41 odůvodnění a čl. 1 odst. 1 a 2, čl. 2 písm. d) a f) a čl. 13 odst. 1 až 3 [odstavec 1 stanoví povinnost získat souhlas účastníků s použitím elektronické pošty pro marketingové účely a odstavec 2 stanoví podmínky, za kterých fyzická nebo právnická osoba, která získala od svých zákazníků podrobnosti jejich elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro účely přímého marketingu svých vlastních obdobných výrobků nebo služeb], čl. 15 odst. 2

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (dále jen „směrnice 2000/31/ES“), bod 18 odůvodnění a čl. 2 písm. f) [který definuje pojem „obchodní sdělení“]

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (dále jen „směrnice 2015/1535“), čl. 1 odst. 1 písm. b) a c)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně

osobních údajů) (dále jen „GDPR“), body 47, 70, 173 odůvodnění, čl. 5 odst. 1 písm. a), článek 6, čl. 7 odst. 1, 2 a 4, článek 83, čl. 94 odst. 1 a 2 a článek 95

Judikatura Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), zejména rozsudek ze dne 12. února 2008, *Kempter* (C-2/06, EU:C:2008:78, bod 41), rozsudek ze dne 18. července 2013, *Consiglio nazionale dei geologi a Autorità garante della concorrenza e del mercato* (C-136/12, EU: C:2013:489, bod 28), rozsudek ze dne 6. října 2021, *Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi* (C-561/19, EU:C:2021:799, bod 66), rozsudek ze dne 6. října 1982, *CILFIT v. Ministero della Sanità* (283/81, EU:C:1982:335, body 16 a 17), a rozsudek ze dne 25. listopadu 2021, *StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz* (C-102/20, EU:C:2021:954)

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (zákon č. 506/2004 o zpracovávání osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací)

- článek 1 odst. 2, který stanoví, že se tento zákon „vztahuje na zpracování osobních údajů ve spojení s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích [...]“, a odst. 3;
- článek 2 odst. 1 a 2;
- článek 12 odst. 1, 2 a 4, podle nichž „je zakázáno zasílání obchodních sdělení [...] elektronickou poštou nebo jinými prostředky s využitím veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, s výjimkou případů, kdy dotčený účastník nebo uživatel dal předem výslovný souhlas k přijímání takových sdělení“ (odst. 1); „pokud fyzická nebo právnická osoba získá elektronickou poštu zákazníka přímo při prodeji výrobku nebo služby touto osobou, [...] může tato osoba tuto adresu použít pro účely obchodních sdělení týkajících se podobných výrobků nebo služeb, které tato osoba uvádí na trh, za předpokladu, že zákazníkům je jasně a výslovně nabídnuta možnost snadno a bezplatně vyjádřit nesouhlas s takovým použitím, a to jak v okamžiku získání elektronické pošty, tak při každé zprávě, pokud zákazník nevyjádřil nesouhlas na začátku“ (odstavec 2); „ustanovení odstavců 1 a 3 se použijí obdobně na odběratele, [kteří jsou] právnickými osobami“.
- článek 13 odst. 1, 2 a 5, který stanoví správní sankce za porušení výše uvedeného článku 12;
- článek 15, který stanoví, že tento zákon provádí směrnici 2002/58/ES.

Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic (zákon č. 365/2002 o elektronickém obchodu):

- článek 1 odst. 8, který definuje pojem „obchodní sdělení“ jako „všechny formy sdělení určené přímo nebo nepřímo k propagaci výrobků, služeb, obrazu [...] prodejce nebo osoby, která vykonává regulované povolání [...]“;
- článek 32, který stanoví, že Legea nr. 365/2002 provádí směrnici 2000/31/ES.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Společnost Inteligo Media SA (dále jen „Inteligo Media“) je vydavatelem internetové novinářské publikace avocatnet.ro, která denně informuje širokou veřejnost o legislativních změnách v Rumunsku.
- 2 Uživatelé internetové publikace mohou bezplatně a bez dalšího zásahu zobrazovat maximální počet článků stanovený samotnou publikací (6 článků v době rozhodné z hlediska skutkového stavu).
- 3 V roce 2018 společnost Inteligo Media zavedla systém placeného předplatného s názvem „Serviciu Premium“ (dále jen „služba Premium“) pro uživatele, kteří po dosažení maximálního limitu 6 zobrazených článků chtějí získat přístup k dalším článkům internetové publikace.
- 4 Předplatné „služby Premium“ v prvním kroku předpokládá, že si uživatel bezplatně vytvoří účet jako uživatel platformy. Vytvoření účtu předpokládalo, že uživatel souhlasí se smluvními podmínkami pro poskytování služby Premium společností Inteligo Media.
- 5 Předplacením služby Premium získal uživatel bezplatný přístup k dalšímu počtu zobrazení obsahu publikace a právo dostávat denně informace (newsletter), prostřednictvím e-mailu, s názvem „Personal Update“ (Osobní Aktualizace) (pokud nevyjádřil přání tuto službu nevyužívat), jakož i za poplatek a volitelně přístup ke všem článkům v publikaci a prostřednictvím e-mailu k sérii denních informací nazvaných „Sinteze Informative (Informační přehledy)“.
- 6 Každodenní e-mailové informace, nazvané Personal Update, obsahovaly v podstatě podrobnosti o legislativních novinkách z předchozího dne s hypertextovými odkazy na příslušné články, které se objevily v publikaci.
- 7 Aby uživatelé mohli při získání své e-mailové adresy vyjádřit, že si nepřejí dostávat e-mailem každodenní informace nazvané Personal Update, objevila se ve formuláři pro vytvoření účtu kolonka „Nu vreau să primesc Personal Update, informarea transmisă zilnic gratuit pe e-mail de avocatnet.ro“ („Nepřeji si dostávat Personal Update, informace zasílané každý den zdarma e-mailem z avocatnet.ro“), kterou musel dotyčný uživatel zaškrtnout. Stejně tak při přijímání jakýchkoli informací e-mailem mohli uživatelé, kteří si již nepřáli dostávat Personal Update, zvolit možnost Dezabonare (dále jen „Odhlášení odběru“).

- 8 U uživatelů, kteří si na platformě vytvořili účet za jiným účelem, než je předplatné bezplatné služby Premium a přístup k dalšímu obsahu, se kolonka s informacemi o Personal Update naprogramovala tak, aby se nezobrazovala, a těmto kategoriím uživatelů nebyly denní informace o Personal Update zasílány.
- 9 Dne 26. září 2019 Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Národní úřad pro dohled nad zpracováním osobních údajů, Rumunsko; dále jen „Úřad“) vyhotovil protokol o správním zjištění a o správní sankci, kterým společnosti Inteligo Media uložil správní pokutu ve výši 42 714 lei (RON) (ekvivalent 9 000 eur); výše uvedeným protokolem bylo považováno za prokázané, že společnost Inteligo Media od července 2018 zpracovávala osobní údaje (e-mail, heslo, uživatelské jméno) 4 357 uživatelů (fyzických osob) na základě právního základu, který nebyl přiměřený účelu předmětného zpracování, konkrétně každodennímu zasílání informací „Personal Update“ e-mailem, aniž by doložila, že získala výslovný souhlas dotčených uživatelů se zpracováním jejich osobních údajů pro tento konkrétní účel. Úřad dospěl k závěru, že společnost Inteligo Media porušila čl. 5 odst. 1 písm. a) a b), čl. 6 odst. 1 písm. a) a článek 7 GDPR.
- 10 Žalobkyně Inteligo Media podala stížnost k Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal (soud v Bukurešti – druhý senát pro správní a daňové spory, Rumunsko), kterou se domáhala především zrušení výše uvedeného protokolu a zproštění odpovědnosti za správní delikt.
- 11 Rozsudek Tribunalul București (soud v Bukurešti) ze dne 5. června 2020, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně, byl v odvolacím řízení zrušen Curtea de Apel București (odvolací soud v Bukurešti, Rumunsko) a věc byla vrácena k novému projednání.
- 12 Při novém projednávání věci Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal (soud v Bukurešti – druhý senát pro správní a daňové spory) občanskoprávním rozsudkem ze dne 15. prosince 2021 částečně vyhověl stížnosti a snížil výši uložené pokuty; potvrdil však závěr o správní sankci za porušení požadavku získat výslovný souhlas s ohledem na zpracování údajů prostřednictvím Personal Update, a to v souladu s GDPR.
- 13 Žalobkyně i žalovaný podali proti výše uvedenému občanskoprávnímu rozsudku odvolání, o němž probíhá řízení před předkládajícím soudem, Curtea de Apel București (odvolací soud v Bukurešti).

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 14 Sporným aspektem mezi účastníky řízení je právní základ pro zpracování osobních údajů uživatelů, kteří se přihlásili k bezplatné službě Premium nabízené žalobkyní, a to v souvislosti s každodenním e-mailovým zasíláním informací „Personal Update“ těmto uživatelům.

- 15 Žalobkyně tvrdí, že s informacemi „Personal Update“ nakládala jako s obchodním sdělením týkajícím se výrobků nebo služeb podobných těm, které nabízí, což s ohledem na zpracování osobních údajů v projednávané věci zakládá použitelnost čl. 12 odst. 2 zákona č. 506/2004, kterým se do vnitrostátního práva provádí čl. 13 odst. 2 směrnice 2002/58/ES. Žalobkyně tedy nabídla uživatelům i) možnost neudělit souhlas s přijímáním informací „Personal Update“ [zaškrtnutím políčka „Nu vreau să primesc Personal Update, informarea trimisă zilnic, gratuit, pe e-mail de avocatnet.ro“ („Nepřeji si dostávat Personal Update, informace zasílané každý den zdarma e-mailem z avocatnet.ro“), které se zobrazí při vytvoření účtu], a pokud neodmítli poskytnout souhlas na začátku, ii) právo neposkytnout souhlas a kdykoli se rozhodnout, že tyto informace již nebudou dostávat, a to zaškrtnutím okamžitého tlačítka Dezabonare (Odhlášení odběru), které je k dispozici v rámci každé informace „Personal Update“ zasílané e-mailem.
- 16 Kromě toho žalobkyně založila zpracování dotčených údajů rovněž na čl. 6 odst. 1 písm. f) [GDPR], podle něhož je zpracování oprávněné, je-li to nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce.
- 17 V důsledku toho má žalobkyně za to, že nebyla povinna požadovat výslovný souhlas uživatelů bezplatné služby Premium s předáním informace „Personal Update“.
- 18 Dále je třeba mít na paměti, že článek 95 nařízení GDPR neukládá žádné další povinnosti fyzickým nebo právnickým osobám v souvislosti se zpracováním při poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, pokud se na ně vztahuje směrnice 2002/58/ES.
- 19 Úřad tvrdí, že směrnice 2002/58/ES se na projednávanou věc nevztahuje a že právním základem pro zpracování osobních údajů jsou ustanovení GDPR.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 20 Předkládající soud má za to, že nutnost předložit tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá ze skutečnosti, že relevantní ustanovení unijního práva, na něž je odkazováno v projednávané věci, nebyla Soudním dvorem vyložena a jejich výklad není pro předkládající soud, jako soud posledního stupně, zbaven důvodných pochybností (viz body 16 a 17 rozsudku CILFIT v. Ministero della Sanità a bod 66 rozsudku Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi).
- 21 Jedná se o ustanovení čl. 13 odst. 1 a 2 a článku 15 směrnice 2002/58/ES, jakož i o čl. 83 odst. 2 a článek 95 GDPR, jejichž správný výklad závisí na určení právního základu zpracování v projednávané věci a implicitně na zachování nebo zrušení napadeného protokolu.
- 22 Pokud jde o první tři předběžné otázky, předkládající soud uvádí, že pro rozhodnutí vnitrostátního sporu je třeba upřesnit podmínky, za nichž se e-mailová

adresa uživatele považuje za získanou „v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby“, jak je stanoveno v čl. 13 odst. 2 směrnice 2002/58/ES, s přihlédnutím k argumentaci žalobkyně založené na struktuře jí nabízených služeb a způsobu, jakým k nim mají uživatelé přístup.

- 23 Kromě toho je vzhledem k neexistenci definice v unijním právu nutné objasnit pojem „přímý marketing“ obsažený v článku 13 směrnice 2002/58/ES, aby bylo možné určit, zda způsob, jakým žalobkyně použila e-mailové adresy svých uživatelů, odpovídá použití pro účely přímého marketingu a zda tento pojem odpovídá pojmu „obchodní sdělení“, který vnitrostátní zákonodárce použil v rámci článku 12 zákona č. 506/2004, který provádí článek 13 směrnice 2002/58/ES do vnitrostátního práva.
- 24 Výklad pojmu „přímý marketing“, který podal Soudní dvůr v rozsudku StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz, neposkytuje objasnění pro účely řešení sporu v původním řízení.
- 25 Čtvrtá předběžná otázka je vznesena pro případ, že by Soudní dvůr dospěl k závěru, že získání e-mailové adresy uživatele bezplatné služby Premium neprobíhá „v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby“ ve smyslu čl. 13 odst. 2 směrnice 2002/58/ES. V tomto případě se předkládající soud táže, zda má předání informace Personal Update e-mailem za následek použitelnost čl. 13 odst. 1 směrnice 2002/58/ES v tom smyslu, že „elektronickou poštou je možno použít pro účely přímého marketingu“ pouze v případě, že je získán předchozí souhlas účastníka. V případě, že by posledně uvedené ustanovení bylo v projednávané věci použitelné, je třeba určit normativní akt upravující sankce za nedodržení podmínek týkajících se získání platného souhlasu účastníka, jak je stanoveno v čl. 13 odst. 1 směrnice 2002/58/ES.
- 26 Pátá předběžná otázka je nutná, neboť ze znění čl. 83 odst. 2 GDPR není zřejmé, jaké konkrétní povinnosti má sankční orgán při použití tohoto článku; tento aspekt je relevantní ve vztahu ke způsobu stanovení sankce za správní delikt, který je předmětem sporu v původním řízení.